

Posudek na závěrečnou studentskou práci

Název práce: *Íránsko-čínské strategické partnerství z pohledu íránské zahraniční diplomacie*

Typ práce: diplomová

Autor práce: Bc. Eduard Soukup

Autor posudku: Mgr. Lubomír Novák, Ph.D.

	Hodnocení ¹
Badatelská otázka/hypotéza	výborně
Způsob práce/metodologie	velmi dobře
Naplnění cíle práce	dobře
Práce s prameny a odbornou literaturou	velmi dobře
Stylistická úroveň a jazyková správnost	dobře
Struktura práce	velmi dobře
Formální náležitosti (citace, odkazy, bibliografie, rozsah ²)	velmi dobře

Slovní hodnocení:

Předkládaná diplomová práce Eduarda Soukupa *Íránsko-čínské strategické partnerství z pohledu íránské zahraniční diplomacie*, avšak fakticky píše o reflexi **čínsko-íránských** vztahů a aktivit reflektovaných na íránském serveru *Irdiplomacy* v období mezi únorem 2021 a březnem 2023. Název práce je tedy poněkud zavádějící, avšak ani zadání se příliš neshoduje s faktickým obsahem práce. Než přistoupím k samotnému hodnocení práce se pozastavím nad zdánlivě nepodstatnou drobností, ale v Soukupově práci se o íránsko-čínských vztazích apod. píše pouze **5x** (z toho jednou v samotném názvu práce, dále v **anglických** klíčových slovech (*Iran-China relations*), str. 3, 31, 32), v dalších **64** případech se objevuje složené adjektivum **čínsko-íránský** (včetně **českých** klíčových slov), čili autor popisuje partnerství Číny a Íránu, nikoliv Íránu a Číny, jak bychom očekávali z názvu i zadání práce. Samozřejmě, v některých případech je tvar čínsko-íránský na místě, avšak mnohde v textu by bylo patřičné psát íránsko-čínský a nikoliv naopak – diplomová práce má sledovat íránsko-čínské strategické partnerství z **pohledu íránské** zahraniční politiky (ostatně, zaměnitelnost logické posloupnosti částí složeného adjektiva diplomant ukazuje na str. 1 píše o íránsko-írácké válce, tedy o válce rozpoutané Íránem). Ostatně, místo íránského fokusu i podle zvolené literatury má spíše pohled čínský. Dalším faktem, kdy Soukup ignoruje zadání své práce je to, že využívá zdrojová data ze zvolených článků serveru *Irdiplomacy*, přičemž v zadání se uvádí „*Hlavním zdrojem prohlášení budou dvě periodika přístupná online a vydávaná v perštině íránským Ministerstvem zahraničí*“ a odkazuje se na seznam literatury, kde *Irdiplomacy* vůbec

¹ Zvolte: Výborně – velmi dobře – dobře – nevyhovující.

² Minimální stanovené rozsahy jednotlivých typů prací jsou: bakalářská práce 72 000 znaků (tzn. přibližně 40 stran textu) a diplomová práce 108 000 znaků (tzn. přibližně 60 stran textu).

KATEDRA
BLÍZKÉHO VÝCHODU
Filozofická fakulta
Univerzita Karlova

nefiguruje. Jsem na vážkách, zda na základě daných skutečností naplnil diplomant zadání práce.

V úvodní kapitole práce jsou představeny zdroje a pramenná základna a metodologické uchopení. Zde Soukup představuje server *Irdiplomacy* jako svůj hlavní a jediný primární pramen, primární zdroje ze zadání nejsou v práci citovány vůbec. Popis *metodologie tabulky* se jeví poněkud nesrozumitelný, není pak jasné, nakolik je práce s tabulkou jako přílohou relevantní pro porozumění/posouzení předkládaného textu. Navazující (doslova) první kapitola mapuje „čínsko-iránské“ vztahy se vztahem k tématu diplomové práce, s tím, že zde mnohdy není jasné, nakolik Soukup sleduje vztahy Číny s Íránem, či naopak – zde posuzuje vztahy obou zemí, přináší i analýzy vzájemných vztahů z pohledu Číny, jindy není fokus na Írán nominálně vyjádřen. Druhá kapitola, *Kvalitativní obsahová analýza vývoje iránského postoje k Číně na základě výpovědí o Dohodě o spolupráci*, opět slibuje iránský postoj, v textu však stále čteme o čínsko-iránských vztazích nehledě na analýzu perskojazyčných pramenů. V této části Soukup představuje jednotlivé typy výpovědí – pozitivní – negativní – neutrální – a pak cituje a kategorizuje jednotlivé výpovědi. Třetí kapitola představuje kvantitativní obsahovou analýzu jednotlivých výpovědí rozřazených do tří kategorií a pak tyto výpovědi dále hodnotí co do intenzity (tj. bez přívlastkově/velmi/extrémně pozitivní/negativní), kdy diplomant používá subjektivně založený systém a sám píše, že mnoho článků bylo těžké nějak zařadit – zde se nabízí tedy otázka zda nezvětšit zkoumaný vzorek a/nebo změnit hodnotící kritéria. Text této kapitoly je velmi nesrozumitelný až nucený, kdy diplomant nedokázal dobře popsat grafy, které zde měly sloužit jako hlavní část textu. V závěru shrnuje výsledky svého výzkumu, rozebírá jednotlivé hypotézy nastíněné v úvodu, kdy se většina z nich potvrdila a jediná byla vyvrácena. V závěru autor popisuje úskalí s vyhledáváním článků a běduje nad malým horním rozsahem diplomové práce – toto je poněkud smělé tvrzení na závěr textu, jehož porozumění bylo mnohdy nelehké a kdy některé části textu jsou spíše vycpávkou, než zralým textem.

Diplomant nejen, že ve své práci jen obtížně naplnil zadání, navíc odevzdal text, který je co do formální, stylistické i typografické stránky nehotový polotovár, který by přinejmenším zasloužil, aby si jej autor řádně přečetl, než jej odevzdá – ostatně poznámka školitelky o doplnění některých informací nejen, že zůstala nevyslyšena, ale zůstala i v odevzdaném textu (str. 5). Celá práce navíc působí jako slepenec několika nezávisle vznikajících textů, které byly postupně naskládány do výsledné práce, soudě alespoň podle zarovnání, tu do bloku, tu bez zarovnání vpravo. navíc, Soukup v úvodní části práce představuje tabulku transliterace perštiny, v textu samotném se však tohoto systému nedrží důsledně a mnohdy přináší velmi chabě přepsaná perská jména, kdy lze těžko odhalit jejich perskou podobu.

Diplomová práce samozřejmě není jen o formální stránce, ale především o jejím obsahu. Když přehlédnou nominální nedodržení zadání práce a budu pod termínem *čínsko-iránský* mezi řádky číst očekávané *iránsko-čínský*, je nutno uznat, že zvolené téma je zajímavou analýzou iránského vnímání iránské čínské dohody o strategickém partnerství. I přes určitá úskalí, se kterými se Soukup musel vypořádat prakticky od počátku svého výzkumu, především s faktem, že zkoumaná *Dohoda* jako taková nebyla plně publikována na iránských (oficiálních) webech a tudíž měl k dispozici jen její části či převyprávěný text a dále s problémem ve vyhledávání na klíčovém serveru *Irdiplomacy*, který neumožňoval zobrazení více než 100 odkazů, podařilo se mu shromáždit reprezentativní pramennou základnu pro svou analýzu. Z článků různého rozsahu od různých autorů z rozličných polí lidské činnosti vybral vzorek, na kterém postavil svou analýzu. Práce s persky psanými články musela být

KATEDRA
BLÍZKÉHO VÝCHODU
Filozofická fakulta
Univerzita Karlova

poměrně náročná, jelikož jak sám uvádí, se mnohdy jednalo o květnatý jazyk, který je navíc (dle mého soudu) plný specifických polit(olog)ických aj. termínů, se kterými běžně při výuce perštiny nepracujeme.

Po metodologické stránce oceňuji zvolený přístup analýzy pramenů pomocí tabulky, v níž mohl přehledně srovnávat a rozebírat jednotlivé články a řadit je do předem zvolených kategorií obsahové analýzy textu/ů. Za přínosné považuji, že Soukup vedle výzkumné otázky přichází i s vlastními hypotézami, které si v závěru práce většinou potvrzuje. Bohužel, očekávání, která téma nabízí, nebyla naplněna.

Celkové hodnocení:

Práci s výhradami doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **dobře**.

Otázky k rozpravě:

Uvádíte, že jste měl problém při vyhledávání článků a vyjelo vám jen 100 článků i při změně klíčových slov – to bylo i při jiných klíčových slovech těch samých 100 článků? Proč jste tedy nezkusil najít ještě jiný relevantní pramen, třeba některý z těch, které jste měl v zadání práce?

V Praze dne 24. 8. 2023

podpis